

யாழ்ப்பாணம்

வைத்திய கலாநிதி

சி. சுப்பிரமணியம், J. P., O. B. E.

அவர்கள்

சிவபதமடைந்தமையை முன்னிட்டு
வேளிவரும்

நினைவுமலர்

குமாரசுவாமிநினைவுமலர் நூலகம்

புலவகரகம்,

மயிலணி : கன்னடம்,

இலங்கை.

1964

Handwritten text in a South Indian script, likely Tamil, appearing as a faint stamp or signature in the lower middle section of the page.

உ

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்

வைத்திய கலாநிதி

சி. சுப்பிரமணியம், J. P., O. B. E.

அவர்கள்

சிவபதமடைந்தமையை முன்னிட்டு

வேளிவரும்

நினைவுமலர்

குமாரசுவாமிப்புவர் நூலகம்
புலவகரசம்,
மயிலை : : கள்ளகம்,
இலங்கை.

1964

அணிந் து ரை

உலகநிலையை நன்கறிந்து தன் கடமையைத் திறம்படச் செய்யும் பேராற்றலும், பயன்கருதாது நீரைத் தரும் மேகங்கள்போன்று கைம்மாறு கருதாது எத்தனையோ தருமகைங்கரியங்களுக்கு வாரி வழங்கிய வள்ளன்மையும் படைத்த வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகிய இச்சிறு நூலை எழுதும் பேறு கிடைத்தது பற்றிப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அவர், எம்முடைய தந்தையாராகிய சுன்னாகம், குமாரசுவாமிப் புலவரிடத்து அன்பும் நீண்டகாலத் தொடர்பும் உடையவர். அதுபோல் அவர் எம்மையும் ஒரு பொருளாக மதித்து அன்புபாராட்டி வந்ததுண்டு. அவர் பயன்கருதாது செய்த பலவகை உதவிகளுக்கு இந்நூல் ஈடாகுமென்பது எமது எண்ணமன்று. யான் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிற் கல்விகற்றுப் பின் நீண்டகாலம் அங்கு ஆசிரியராக விருந்தும் வந்தமையால், வைத்தியகலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களையும், அவர் குடும்பத்தினரையும் நன்கறியும் சந்தர்ப்பம் பெற்றதுண்டு. பெரும்புகழும், புண்ணியமும், அளவுகடந்த மதிப்பும் பெற்று வாழ்ந்த வைத்திய கலாநிதி அவர்களுக்கு ஒன்றுக்கும் போதாத என்னுடைய நயமொழிகள்,

பாராட்டுரைகள், புகழ்ச்சிகள் பெரியனவாகா ;
தேவையுமின்று. இவ்வாறான ஒப்புயர்வற்ற பெரு
மகனரின் சரிதத்தை எழுதியதனால் உண்மையில்
புகழடைபவன் யானே.

வைத்திய கலாநிதியின் பெருமைகளை முன்
னிட்டுச் சில அறிஞர்கள் இயற்றிய பாக்களும்
இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கு
எம் நன்றி யுடையதாக.

இங்ஙனம்

‘புலவரகம்,’
சுன்னாகம்,
8-2-64.

கு. அம்பலவாணபிள்ளை

DR. S. SUBRAMANIAM, J. P., O. B. E.
L. M. S. (CAL.), L. R. C. P. & S. (EDIN.)
Retired Provincial Surgeon, Jaffna.

வைத்திய கலாநிதி சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

தோற்றம் : மார்ச்சி - 1873.

மறைவு : 12-1-1964.

வைத்திய கலாநிதி
வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
வாழ்க்கை வரலாறு
(சுன்னகம், கு. அம்பலவாணபிள்ளை)

“ நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.”

(நோயை ஆராய்ந்து அதன் காரணத்தை ஆராய்ந்து,
அதை நீக்கும் வழியை ஆராய்ந்தறிந்து செய்வதே
வைத்திய சித்தியைக் கொடுக்கும்.)

“ ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.”

(உலகினை யறிந்து விரும்பிச்செய்யும் பெரிய அறி
வினை உடையவனது செல்வம் ஊரின்கண் வாழ்வார்
தாம் தண்ணீர் பெற்றுண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்
போலும்.)

“ அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதோருவன்
பெற்றான் போருள்வைப் புழி.”

(வறியோரது பசினோயை அறனோக்கித் தீர்க்க;
பொருள் பெற்றான் ஒருவன், அதனைத் தனக்குதவும்படி
வைக்கும் இடம் அவ்வறமேயாகும்.)

“ தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்,”

(தாம் கற்று இன்புறுவதாகிய கல்விக்கு உலகமும்
இன்புறுவதால், அச்சிறப்புநோக்கிக் கற்றறிந்தார் பின்
னும் அதனையே விரும்புவர்.) — திருவள்ளுவர்

மலர்தலை யுலகிற் பிறந்திறக்கும் ஆன்ம கோடிகளுக்கு எல்லையுண்டா? அன்று. அவைகள் ஏன் பிறக்கின்றன? இந்தப் பிறவிப்பிணியை நீக்க வழியுண்டா? என்று சிந்திப்போர் உலகில் எத்தனை பேர்? உடம்பின் நிலையாமையை யறிந்து தாம் உய்ய வழிதேடுவதன்றோ மக்களின் தலை சிறந்த நோக்காகவேண்டும். மனிதனுக்குக் கடவுள் உடம்பினைக் கொடுத்தது, வினைப்போகங்களைப் அனுபவித்து உயர்ந்த நெறிக்கண் செல்ல வழி தேடவோயாகும். நன்மை தீமைகளை, சரி பிழைகளை, செய்யத்தக்கன செய்யத்தகாதவைகளை பகுத்தறியும்பெரும்பாக்கியம் மனிதனுக்கே மாத்திர முண்டு. அதைத் துணைக்கொண்டு உயர்ந்த நெறியின்கண் சென்று மனிதன் உய்வடைய உந்தப்பெற னாயின் யார்தான் என்ன செய்வது? அப்படி யிருந்தும் அங்குமிங்குமாக உலகின்கண் சிரிய உயர்ந்த வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்துச் செல்வோர் இல்லாது போகவில்லை. தெய்வப்புலவர் வள்ளுவர் பெருமான் உலகுய்ய எடுத்துக்காட்டிய நீதிகள், அறங்கள், நன்னெறிகளுக்கு இலக்கியமாகக்கூடிய ஒருவரை நேரே கண்ணாற் கண்டுகளிக்கும் பேற்றைப் பெறுவதென்பதும் அற்புதமே யாகும். உலகந் தம்மை முன் மாதிரியாகக் கொள்ளத், தமது தீனைப்பருந் தொண்டுகளால், சிலத்தால் அழியாப் புகழும் புண்ணியமும் படைத்த பெருமகனாகக் கணிக்கப்பட, ஒருவர் உலகில் வாழ்வதென்பது எல்லோர்க்குங் கொடுத்து வைத்த பாக்கியமன்று. அது பெரிய அரிய தவத்தின் பேறுகவே கிடைக்கப்பெறல் வேண்டும். உயர்ந்தோராற் பெரிதென மதிக்கப்படும் நற்

குணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாய், எவ்வித பய
 னையுங் கருதாத தமது சேவையையே வாழ்க்கை
 நோக்காகக் கொண்டு கடமையாற்றிச் செல்வோ
 ரைக் கர்மயோகிகளென்பர். தாய் நாடாகும் இந்தி
 யாவில் அண்மையில் வாழ்ந்து நாட்டின் நலத்
 துக்கே தம்மை முற்றாக அர்ப்பணஞ் செய்து,
 பெரும்புகழ் படைத்து மறைந்த மகாத்மாகாந்தி,
 லோகமான்ய திலகர், யோகி அரவிந்தகோஷ் முத
 லியோரை நோக்கிக் கர்மயோகிகள் என்பர்.
 அவ்வாறாக, இலங்கையிலும் பொதுமக்களின்
 வாழ்க்கை நலத்தை இலக்காகக்கொண்டு, எவ்வித
 பயனையோ, புகழையோ, பாராட்டினையோ
 சிறிதும் நாடாது, அறுபது வருடங்களுக்குமேலாக
 அரிய சேவைகளைத் தமது கடமையாகக் கருதிப்
 பணியாற்றிய புண்ணிய புருடர் ஒருவருளராயின்
 அவர் வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியமே யாவர்.

பிறப்பும் கல்வியும்

தென்னிந்தியாவிலுள்ள பாண்டிநாடு, சோழ
 நாடு, தொண்டைநாடு முதலிய பிரதேசங்களி
 லிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து அக்காலத்திற் குடி
 யேறிய வேளாண் மக்களுக்கு இருப்பிடமாகத்
 திகழாநின்ற பல கிராமங்கள் யாழ்ப்பாணத்தி
 லுண்டு. அவைகளுட் சில இருபாலை, கோப்
 பாய், மறவன்புலவு, தெல்லிப்பழை, மயிலிட்டி,
 உடுவில், கந்தரோடை, சுன்னாகம், புலோலி,
 இளவாலை முதலியன. இவற்றுள் மிக்க பூர்வீக
 பெருமையுடைய கிராமம் கந்தரோடையென்பர்.
 ஒருகால் இக் கிராமம் யாழ்ப்பாணத்தின் இராஜ
 தானியாகவிருந்ததாகச் சரித்திர வரலாறுகள் பக

ரும். இப் பெருமை வாய்ந்த கிராமமே நமது வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சொந்தவூராகும். வைத்திய கலாநிதியின் தந்தையாரின் முன்னோர்கள் மயிலிட்டியைச் சேர்ந்தவராவர். அங்கு பிரபல தனவந்தராகவும் அதிகார புருடராகவும் வாழ்ந்த தம்பு உடையாரின் புதல்வர் இலங்கைநாயகம் என்பவர், கந்தரோடையிற் சென்று விவாகஞ் செய்தனர். இவ் விலங்கை நாயகம் அவர்களின் புத்திரனே கணக்கர் சின்னத்தம்பியார். இவரது மகனே வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்கள். சின்னத்தம்பியார் சிலவருடங்களாக அரசினரின் கீழ் ஓவசியராகக் கடமையாற்றியதுபற்றி அவரை யாவரும் கணக்கர் சின்னத்தம்பியரென்று அழைப்பாராயினர். வைத்தியகலாநிதியவர்களின் தாயாரின் பெயர் கதிராசியம்மையார் ; இவர், மண்ணாடுகொண்ட முதலியார்வம்சத்தில் தோற்றிய இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரின் பேரனான திரு. வைத்தியலிங்கம் அவர்களின் புத்திரியே. இச் சேனாதிராய முதலியாரே பெரும்புகழ் படைத்த ஆறுமுகநாவலரவர்களின் நற்றமிழாசிரியர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடவேண்டும். இவ்வாறாய சிறப்பும் பெருமையும் வாய்ந்த குடும்பத்தில் வைத்திய கலாநிதியவர்கள் 1873ஆம் வருடம் மார்கழி மாதம் பிறந்தனர்.

வளரும் பயிரை முனையில் தெரியும் என்ற பிரகாரம் வைத்திய கலாநிதியவர்கள் சிறுவயதிற்குளே கல்வி கற்பதில் மிக்க ஊக்கமும் ஆர்வமுமுடையராய் விளங்கினர். ஆரம்பத்தில் தமது தாயாரின் சொந்தவூருக்கு அணித்தாய்க் கோப்பாயிலுள்ள தமிழ் வித்தியாசாலையிலும்,

பின்னர் அங்கேயேயுள்ள ஆங்கில வித்தியாசாலை யிலும், கல்வி பயின்றுவந்தனர். அதன்பின் உயர்ந்த கல்வி கற்பதற்காக யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் எப். ஏ. வகுப்பிற் சேர்ந்து கல்வி பயின்று ஏற்ற காலவெல்லையுள், கல்கத்தாச் சர்வ கலாசாலையினர் நடத்திய பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தனர். மேலும் உயர்தரப் பட்டங்களைக் கல்வித் துறையில் பெறவிரும்பிச் சிலகாலம் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், பின்னர் சென்னபட்டணத்திலும் கற்பாராயினர். இவ்வாறு கற்கும்போது வைத்தியம் கற்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் உண்டாயிற்று. வைத்தியத்தைத் திறம்பட கற்பதற்கு ஏற்றவிடம் கல்கத்தாவேயென்றறிந்து, அங்கு சென்று அதை ஊக்கத்துடன் கற்பாராயினர். இவர் அங்கு கல்வி கற்றுவருங் காலத்தில் கல்கத்தா நகரில் வாந்திபேதி (Cholera) என்ற கொள்ளைநோய் தோன்றி ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொள்ளைகொண்டது. கல்கத்தாவில் வசித்தோர் பலரும், அங்கு கல்வி கற்றுவந்த மாணவர்களும் நகரைவிட்டு ஓட்டம்பிடித்தனர். வைத்திய கலாநிதி அவர்களோ, என்ன ஆபத்து நேரினும் தாம் வந்த காரியத்தை முடித்தன்றி வெளியேறுவதில்லை யென்று மிகத் துணிவுடன் எவ்வித அச்சமுமின்றித் தொடர்ந்து கற்பாராயினர். வைத்தியக் கல்வியை உரிய காலவெல்லையுள் பூரணமாகக் கற்றுப் பரீட்சையில் விசேட சித்தியுடன் தேறி எல். எம். எஸ். என்ற பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டே தமது சொந்தநாடாகும் இலங்கைக்குத் திரும்பினர்.

உத்தியோகமும் இலண்டன் யாத்திரையும்

இவர் வைத்தியப் பரீட்சையில் விசேட சித்தியடைந்தமையை யறிந்த வங்காள அரசினர், இவர் சேவையைத் தாம் பெறக்கருதித் தம்நாட்டில் உத்தியோகம் வழங்கி உயர்ந்த சம்பளம் தருவதாக வாக்களித்தும், வைத்திய கலாநிதியவர்கள் அதற்கு இணங்காது சொந்தநாடு திரும்பினர். திரும்பியவுடனேயே இலங்கையரசினரின் கீழ் உத்தியோகம் கிடைக்கப்பெற்றுக் கொழும்பு கண்டி முதலிய விடங்களிற் கடமையாற்றுவாராயினர். இயல்பாகவே விவேகமும், வைத்தியருக்கு இருக்கவேண்டிய நற்குணங்களும் பொருந்தியிருந்தமையாற் சிறிது காலத்துள் இவர் சிறந்த வைத்தியராகவும் அத்தொழிலில் மிக்க சித்தியுடையாராகவும் யாவரும் மெச்சிப் பாராட்டும் நிலையைடைந்தனர். இவரது திறமையையும் தகுதியையும் நன்கறிந்து அரசினர், இவரை உஷ்ணநாடுகளுக்கு ஏற்றவைத்திய முறைகளில் விசேஷ பயிற்சிபெறும் பொருட்டு இங்கிலாந்துக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து அனுப்பினர். அங்கு ஆரம்பத்தில் இலண்டன் நகரிலும், பின்னர் எடின்பரோ வைத்தியக் கல்லூரியிலும் பயின்று இரண்டு வருடங்களுள் பரீட்சைகளிற் சித்தியடைந்து, எல். ஆர். எம். பி. அண்டு எஸ். என்ற உயர்ந்த பட்டத்தையும் பெற்று இலங்கை திரும்பினர். மறுபடியரசினரின் கீழ் உத்தியோக நியமனம் பெற்றுப் பலவிடங்களில் பிரதம வைத்தியராகக் கடமையாற்றுவாராயினர். கண்டி, பண்டாரவளை, வதுளை, இறக்குவானை, காலி, மட்டக்களப்பு முதலிய இடங்களில் இவர் கடமையாற்றுங் காலத்தில் இவருக்குண்டான

பேரும், புகழும், பாராட்டும் இம்மாத்திரமன்று. இவ்விடங்களுள் காலி நகரில் தொடர்ந்து எட்டு வருடங்களும் மட்டக்களப்பில் இரண்டு முறையாக நீடிய காலத்துக்கும் பணியாற்றியதால் அப் பிரதேச மக்களின் விசேட மதிப்பினையும் அன்பினையும் தாராளமாக இவர் பெற்றதுண்டு.

காலியிலும் மட்டக்களப்பிலும்

காலி நகரிலுள்ள வைத்தியசாலையின் தலைவராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில்தான் இவரின் வைத்தியத்திறமை அதியுன்னத நிலையை அடைந்ததெனலாம். காலி மக்கள் இவரையேர் தெய்விக மனிதராகக்கருதி மதிப்பாராயினர். அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடத்துக்கு இவரை மாற்றவேண்டாமென்று அவர்கள் அரசினருக்கு மனுச்செய்தது முண்டு. அங்கு வாழும் முஸ்லீம் சகோதரர்கள் கூட இவரின் வைத்திய சகாயத்தைத் தாராளமாகப் பெற்று வந்தனர். இல்லத்தைவிட்டு வெளிவராத முஸ்லீம் பெண்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டகாலத்தில் இவர் திறமையைநாடி ஆவலுடன் விரைந்தழைப்பார்களாம். அங்கு வைத்தியராகவிருந்தகாலத்தில் மிக்கமதிப்போடு பொருளுங்குறைவின்றித் தாராளமாக இவரை நாடியது நூதனமன்று. இற்றைக்கு இருபதாண்டுகளுக்கு முன் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் நடந்த பரிசளிப்பு விழாவில் தலைமை தாங்கிய கல்விமந்திரி கௌரவ டாக்டர் கன்னங்கரா அவர்கள் மேடையில் தமது பக்கத்திலிருந்த வைத்திய கலாநிதியைக்குறித்து உரைத்த மதிப்புரையாவது:— “என்னுடைய வாழ்நாளில் இன்றையதினம் மிக்க விசேடமான தினமாகும். வைத்தியர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனது

அரிய நண்பன். அவர் எனக்கும் என்னைப்போன்ற நூற்றுக்கணக்கான காலநகர் மக்களுக்கும் குடும்ப வைத்தியராவார். அவர் அங்கு கடமையாற்றிய காலத்து எல்லோர்க்கும் செய்த நன்றிக்கு எவ்வித கைம்மாறுஞ் செய்ய வியலாது. அவரை என்றும் நாம் மறக்க வியலாது. அப் பெரியாரின் கல்விஸ்தாபன விழாவில் இன்று நான் பங்கு பற்றுந் தருணங் கிடைத்தது பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகின்றேன்.”

இவ்வாறே மட்டக்களப்பிலும் இவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் இவருக்கு மிக்க பேரும் புகழும் பாராட்டும் இவரைத் தாராளமாக நாடி நின்றன. வைத்திய கலாநீதியவர்கள் தமது கடமையில் கண்ணுங் கருத்துமாகவிருந்தனர். பொருளைத் தேடவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் வைத்தியஞ் செய்ததில்லை. கடமையை உரிய முறையில் உயரிய நோக்குடன் செய்தக்கால் பொருள் தானாகவே இவரை நாடி வந்துகொண்டிருந்த தென்பது சொல்லாது போதரும். இரண்டாம் முறையாக மட்டக்களப்பிலே கடமை ஆற்றிய காலத்தில் இவர் மாகாண வைத்திய நிர்வாக அதிகாரியாகவே (Provincial Surgeon) பணிபூண்டிருந்தனர். அப் பதவியை வகிக்குங் காலத்தில் வைத்தியஞ் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடு இல்லை; வசதியுங் கிடையாது. அப்படியிருந்தும் மக்கள் நன்மைக்காக அரசினரின் உத்தரவுடன் காலை மாலை நேரங்களில் தேவைப்பட்டோர்க்குத் தமது இல்லத்தின் கண்ணே இலவசமாக வைத்தியஞ் செய்து வந்தனர். மற்றைய வைத்தியர்கள் போலன்றி எவ்வளவுக்குத் தமது சேவை

யைப் பொதுமக்களுக்குப் பயன்படுத்தவியலுமோ அவ்வளவுக்கெல்லாம் பயன்படுத்துவதிற்பின்நிற்க மாட்டார். இன்றுந்தான் மட்டக்களப்பு மக்கள் இவர் செய்த நன்றியை மறவாது போற்றி வருகின்றனர்.

விவாகம்

காலிப்பகுதியில் வைத்தியராகக் கடமையாற்றும்போதே இவரது விவாகப்பேறு நிகழ்ந்தது. கந்தரோடையில் பிரபல வைத்தியராகவிருந்த முத்துப் பரிகாரியாரின் மூத்தமகன் மூத்தப்பா அவர்களின் புத்திரி தங்கம்மையாரை 1910ஆம் வருடம்—அதாவது தமது முப்பத்தேழாவது வயதில்—தமது பாரியாராகச் சைவ முறைப்படி வரித்துக் கொண்டனர். ஸ்ரீமதி தங்கம்மையாரின் தாயார் கோப்பாயில் வசித்த பிரபல தனவந்தரும் பிரபலமாகும் சின்னம்பலவாணரெனப்படும் அருளம்பல முதலியார் மகன் அம்பலவாணரின் புத்திரியும், ஊர்காவற்றுறையில் நீதிபதியாகவிருந்த அம்பலவாணத் துரையின் மருமகளும், கோப்பாய் அ. மயில்வாகனம், J. P., U. P. M., அ. சுப்பிரமணியம், அ. அருளம்பலம் என்பவர்களினது சகோதரியுமாவார். இவருக்கு மேற்காட்டியபடி மூன்று ஆண் சகோதரரன்றி வேறு இரண்டு பெண் சகோதரிகளுமுண்டு. அவர்களில் ஒருவர் அதிகார் அ. நாகநாதமுதலியாரின் மனைவியார். மற்றையவர் மேற்படி மூத்தப்பா அவர்களின் தம்பியார் திரு. சின்னப்பா அவர்களின் மனைவியார். ஸ்ரீமதி தங்கம்மையாரை விவாகஞ்செய்து இல்லற வாழ்வு நடத்திவந்த காலத்தில் வைத்திய கலாநிதிக்கு இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் இவ்வம்மையா

ரிடத்துப் பிறந்ததுண்டு. அக்குழந்தைகள் பிறந்த சிலநாட்களுள் இறந்துபோயின.

யாழ்ப்பாணம் வருகை

பலவிடங்களிலே தமது ஒப்புயர்வற்ற தொண்டினை வழங்கிய வைத்திய கலாநிதி தமது சொந்த நாட்டினைக் கடைசிக்காலத்துக்கென ஒதுக்கி வைத்திருந்தனர்போலும். 1930ஆம் வருடம் வடமாகாண வைத்தியப் பிரதம அதிகாரியாக (Provincial Surgeon) நியமனம் பெற்று யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். அங்கு வந்ததும் இவரது வாழ்க்கையில் புதிய சகாப்தமொன்று ஆரம்பித்ததெனலாம். இதுவரையும் வடமாகாண வைத்திய அதிகாரியாக நியமனம் பெற்றுக் கடமையாற்றியவர்கள் பறங்கியரும், ஆங்கிலரும், சிங்களருமே. தமிழர்களுக்குள் முதன்முதலாக வடமாகாண வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் பேற்றைப் பெற்றவர் இவரேயாவர். உயர்ந்த உத்தியோகத்தராக விளங்கியதுடன் சிறந்த வைத்திய நிபுணராகவும் விளங்கினராகவே, யாழ்ப்பாண மக்கள் அடைந்த நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் அளவின்று. மக்கள் தமது தொண்டினை ஆவலுடன் நாடியதைக்கண்ட வைத்திய கலாநிதியவர்கள், மட்டக்களப்பில் தாம் அனுட்டித்த முறையைப் பின்பற்றி அரசினர் அனுமதியுடன் காலைிலும் மாலைிலும் இலவசமாகத் தமது இல்லத்தில் வைத்திய உதவி குறைவின்றிப் புரிந்துவந்தனர்.

மேலும் இதுவரையும் வைத்தியத்துறையில் மாத்திரம் ஈடுபட்டுப் பணிபுரிந்துவந்த இவர், யாழ்ப்பாணம் வந்ததும் கல்வி சமூக முன்னேற்றம்

முதலிய பல்வேறு துறைகளிலுந் தொண்டாற்ற முன்வந்தனர். தமது சேவை நோயாளருக்கு மாத்திரமன்றி, மற்றையோருக்கும் பயன்பட வேண்டுமெனக் கருதினர். ஒருநாட்டின் உண்மை வீருத்தி கல்வியை ஆதாரமாகக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும் என்பதையுணர்ந்து அத்துறையில் இயன்ற தொண்டும் உதவியும் புரிய ஆயத்தமாயிருந்தனர்.

வைத்தியத் திறமை

வைத்திய கலாநிதியவர்களின் நிர்வாகத் திறமையையும் வைத்திய வன்மையையும் அரசினர் நன்கறிந்து, உத்தியோக உயர்வுடன் உயர்ந்த சம்பளமும் வழங்கிக் கொழும்பு நகரிற் சென்று தலைமைக் கந்தோரிற் கடமையாற்றும்படி கோரினர். தமது சொந்த நாடாகும் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டு வேறிடம்போக அவர் வீரும்பினூரில்லை. யாழ்ப்பாண மக்களுக்குத் தாம் சேவை புரிவதையே மேலான பேருகக் கருதினர். பின்னர் 1934ஆம் வருடம் அரசினர் சேவையினின்று இளைப்பாறித் தமது சொந்த இல்லத்தை இடமாகக்கொண்டு நோயாளர்க்குச் சிகிச்சைபுரிய ஆரம்பித்தனர். முன்னரே சிறந்த வைத்தியராகத் தமது பெயரை நிலைநாட்டிய இவரிடம், நோயாளர் பெருந் தொகையாக வரத் தொடங்கியது நூதனமன்று. நாடோறும் காலை யிலும், மாலை யிலும் இவரிடம் சிகிச்சைபெறச் சராசரி நூறு பேர்களுக்குமேல் வருவதுண்டு. நோயை விரைந்து பரீட்சித்துக் காண்பதில் சாமர்த்தியம் படைத்த இவருக்கு, வைத்தியத்தொழிலில் விசேஷ சித்தியுண்டாகாது போவதெப்படி? நோயாளர் இவர் முன்னிலையை யடையவே அரைத் திட்டத்

துக்குத் தமது நோய் நீங்குவதாகக் காண்பர். இவரது புன்முறுவல் தவமும் முகமும், இனிய வார்த்தைகளும், ஆறுதல் வசனங்களும் நோயாளர்களுக்கு வைத்தியர்மீது அளவுகடந்த நம்பிக்கையை உண்டாக்கி விடுவன. மிக்க பொறுமை வாய்ந்த இவரிடம் கோபம் என்றுந் தோற்றியது கிடையாது. நோயாளர் திரும்பத் திரும்பப் பன்முறை வந்து என்ன கேட்டாலும் சிறிதும் அலுப்படையாது சிரித்த முகத்துடன் விடைபகர்வர். வைத்தியர்களுக்கு அத்தியாவசியமிருக்க வேண்டிய குணமாண்புகள், மனப்பான்மை, வார்த்தைகள், செயல்கள் என்பன யாவும் ஒன்று திரண்டு இவரைக் குடியாகக் கொண்டிருந்தன என்று கூறினும் பிழையாகாது. எத்தனையோவறியவர்களிடம்பணம் பெறும் இவர் வைத்தியஞ் செய்து வந்ததுண்டு. வேறு சிலர்க்கு இலவச வைத்தியத்துடன் போக்கு வரவுக்குஞ் செலவுப் பணம் கொடுத்தனுப்புவதும் இவரது வழக்கமாகும். பொருள் வருவாயைப் பெரிதாக மதியாது தமது கடமையைக் கருணையுடன் செய்து வந்த இவருக்கு எதைக் குறித்தும் கவலையாவது அல்லது அச்சமாவது கிடையாது.

கொடை வள்ளல்

பொருளீட்டலைப் பிரதம நோக்கமாகக் கொள்ளாது வைத்தியத் தொழிலைத் தமது கடமையாக நடத்திச் செல்லப் பொருளும் இவரை யறியாது வந்துகொண்டிருந்தது உண்மையாகும். இவர் ஈட்டிவந்த செல்வத்திற் பெரும்பாகம் தர்ம கைங்கர்யங்களுக்கே சென்றுகொண்டிருந்தது. வித்தியாசாலகளுக்கும் மற்றைய கல்விக்குரிய ஸ்தாபனங்களுக்கும் அவர் வாரி வாரி இடைவிடாது வழங்கி

வந்த பொருள் இம்மாத்திரமன்று. எல்லாத் தருமங்களிலும் வித்தியா தர்மமே மிகச் சிறந்ததெனக் கொண்டு அத்துறையில் விசேஷ அக்கறைகொண்டிருந்தனர். தாம் சைவ சமயத்தினராயிருந்தும் கல்வி விருத்திக்கு மதச்சார்பின்றி வழங்கிவந்ததும் குறிப்பிடவேண்டியது. அத்துடன் கல்வி விருத்திக்குச் சாதனமாகவுள்ள வாசிகசாலைகள், புத்தக சாலைகள் எங்கெங்குண்டோ அங்கங்கெல்லாம் இவரது உதவிபரந்து சென்றதாகும். மேலும் பொது சன ஈடேற்றத்தைநாடிக் கிராமங்களிலும், பட்டினங்களிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள சன சமூக நிலையங்கள், கிராமமுன்னேற்றச் சங்கங்கள் என்பனவும் இவர் உதவியைப் பெறத்தவறியனவல்ல. பொதுவாகக் கூறின் மக்களின் நல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத எல்லா ஸ்தாபனங்களையும் இவர் ஆதரித்து வந்தனரெனலாம்.

கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதக் கல்லூரியின் முகாமைக்காரராக இவர் கடமைபாற்ற ஆரம்பித்த காலம் (1936) தொடக்கம் அதன் விருத்தியை நாடிச் செலவு செய்த பணம் அளவில் அடங்குவதன்று. இவர் கையேற்ற காலத்தில் ஓர் ஏக்கர் நிலத்தில் பதினைந்து வகுப்புக்களைக்கொண்ட இரு கட்டிடங்களும் நானூறு மாணவரையு முடையதாக விருந்த இவ் வித்தியாசாலை, இன்று பத்தேக்கர் நிலத்தில் அறுபதுக்குமேற்கொண்ட வகுப்புக்களையுடைய பத்துக் கட்டிடங்களையும், ஈராயிரத்து அறுநூறு மாணவர்களையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. விஸ்திரணமான விளையாட்டுமைதானம், விஞ்ஞானகூடங்கள், விடுதிச்சாலை, போசன சாலை, சமையற்சாலை என்பனவும் இவர் காலத்

திலேயே எழுந்தனவாகும். இக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியர், உதவியாசிரியர்கள், பணியாளர்கள் என்போரது ஒற்றுமையான உழைப்புடன் தான் இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியை இவர் நிலைநாட்டி வந்தனர்.

மேலும் கந்தரோடையிலுள்ள தமிழ் வித்தியாசாலையின் முகாமைக்காரராகவும் இவரே கடமையாற்றி வந்தனர். இவர் மைத்துனர் முறையிலுள்ள திரு. அ. கந்தையர் உபாத்தியாயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ் வித்தியாசாலையின் வளர்சிக்கும் இவர் பொருள் செலவு செய்து வந்தது யாவரும் நன்கறிவர். இவ்வித்தியாஸ்தாபனங்களன்றி வேறு எத்தனையோ துறைகளிலும் இவரது பொருள் சென்று பெரு நன்மையை விளைத்து வந்ததெனலாம். 1930ஆம் வருடந் தொடக்கம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராக விருந்து அதன் வளர்ச்சியையும் விருத்தியையும் பெரிதும் சன்மானித்து வந்தது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. சைவாசிரிய கலாசாலை மாணவ மாணவிகள் விடுதிச்சாலை இவரளித்த பெரும்பொருள்கள் கொண்டே அமைக்கப்பட்டனவாகும்.

மேலும் காலத்துக்குக்காலம் இவரது சன்மானத்தைப் பெற்றுவந்த ஸ்தாபனங்களோ பல. யாழ்நகர் நகரசபை மண்டபத்து முன்னரேயுள்ள பூந்தோட்டம் இவரது பேரால் இவர் பொருள் கொண்டே அமைக்கப்பட்டதாகும். குருநகரில் இவர் மனைவியார் பெயரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற தங்கம்மா விடுதிச்சாலையும் இவர் பொருள் கொண்டே அமைக்கப்பெற்றது. கந்தரோடை சுப்பிரமணிய வாசிகசாலை முற்றுமுழுதாக இவரது பொருள்கொண்டே அமைக்கப்பட்டதாகும். மேலும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பா

ணம் இந்துப் பெண்கள் கல்லூரி, சைவபரிபாலன சபை, வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், வடமராட்சி பெண்கள் இந்துக்கல்லூரி, மூளாய் வைத்திய சாலை, மானிப்பாய் வைத்தியசாலை, யாழ்ப்பாணம் பொதுசன புத்தகசாலை, இணுவில் வைத்தியசாலை என்பனவற்றிற்கும் இவர் வழங்கிய பொருள் இம்மட்டன்று. எத்தனையோ சைவாலயத் திருப்பணிகளுக்கும் தாராளமாகப் பொருள் வழங்கிவந்துள்ளார். இத்துடன் தமது உற்றூர் உறவினரைக் கூட இவர் கவனியாது விடவில்லை. கல்வியில் ஊக்கமும், தகுதியும், விவேகமுமுடைய எத்தனையோ மாணவர்களின் உயர்தர படிப்புக்கும் கைகூசாது பொருள் கொடுத்து வந்துள்ளார்.

உற்றூர் உறவினர்

வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தம்பியார் பெயர் திரு. விசுவநாதன் என்பது. இவர் அமெரிக்கா சென்று அங்குள்ள ஜோன் ஹொப்கின்ஸ் சர்வகலாசாலையில் கல்வி பயின்று திரும்பி இலங்கைக்கு வந்து, ஆரம்பத்தில் கொழும்பு ஆந்தக் கல்லூரியிலும் பின் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். பின் இளைப்பாறிச் சிலகாலம் வாழ்ந்து இற்றைக்கு இருபதாண்டுகளுக்குமுன் காலமாயினர். இவரது புத்திரரே இப்போது உடுவிற்பகுதிக்குப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றி வரும் திரு. வி. தருமலிங்கமவர்கள். சுப்பிரமணியமவர்கள் தந்தையார் சின்னத்தம்பியாரின் சகோதரியாரின் மகனே ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் தாபகரும், சொந்தக்காரரும், முகாமைக்காரருமாக விளங்கிய திரு. சி. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள். இவரால் அமைக்கப்பட்ட கல்லூரிக்கு மாத்திரமன்றி இவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த பிற்காலத்

தில் வைத்திய கலாநிதியவர்கள் இவர்க்குச் செய்த உதவிகள் சகாயங்கள் என்பன பலவாகும்

முடிவுரை

இவ்வாறான பெருமைகளுடன் வாழ்ந்த வைத்திய கலாநிதியவர்கள் யாவருந் துயரடைய 12-1-64 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் பரலோகப் பிராப்தியடைந்தனர். இவர் பூதவுடம்பு அழிந்ததேயன்றி இவரது புகழுடம்பு என்றும் அழியாது நிலை பெற்றுவிளங்குமென்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார். மொழித்துறையிலும் சமயத்துறையிலும் பெருந்தொண்டாற்றிய ஆறுமுகநாவலர் பெருமானுக்குப் பின், ஒப்புயர்வற்ற பெருந்தொண்டாற்றிய பெரியார் ஒருவர் உளராயின், அவர் வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியமவர்களே. தாம் அரிது முயன்று தேடிய பொருளின் பெரும்பாகத்தைப் பிரதிபலன்கருதாது, வலக்கை வழங்கியதை இடக்கையறியாது, முன் தாம் வழங்கியது யாருக்கு? எவ்வளவு? என்பதைத் தானும் நினைத்துப்பாராது கொடுத்து வந்தவரை என்னென்று கூறியழைப்பாம். கற்பகதரு வென்போமா? காமதேனுவென்போமா? சிந்தாமணி யென்போமா? வைத்தியத்தொழிலோடு கொடைத் தொழிலையும் தமது கடமையாகச் செய்தாரேயன்றிக் கைம்மாறு, பாராட்டு, புகழ், மதிப்பு என்பனவற்றைக் கனவிற்கூறும் நினைத்தாரில்லை. இப்படியான மாண்பு படைத்த மாபெருந்தயாள புருடனை ஒரு கர்மயோகியென்று கூறிவிடுவதே சாலும். இவரின் ஆத்மா சாந்தியடையத் திருவருள் கடைக்கண் சாத்துவதாக வென்று நாம் வாழ்த்துவோமாக.

சுபம்.

Galle, 13-1-64.

My dear Dharmalingam,

I was greatly grieved to hear of the death of your venerable uncle, who was a landmark. When in Galle he endeared himself so much to the poor that they talk of him even now, though he was in Galle over 30 years ago. In his retirement, he led the life of a saint. The whole country should cherish his memory.

yours sincerely

W. Dahanayake, M. P.

1875

My dear friend,
I have already given you
of the date of your present
whereas a hundred. When I
the hundred should be much
how that they are of the
amount he was in 1875, at
and in his treatment, he
of a year. The whole
about which I have

Yours truly,
W. L. G.

இரங்கற் பாக்கள்

டாக்டர் சுப்பிரமணிய பஞ்சகம்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

வெண்பா

மனிதருள்ளும் தேவர் மனிதஉருத் தாங்கி
இனிதுவர்வ துண்டேயாம் எங்கள்—கரியமிர்தம்
டாக்டர்சுப் ரஹ்மண்யம் இவ்வுலகத் தெய்வங்காண்
மாப்பெரியார் இந்த மகான்.

இன்சொல்லே பேசி இரிய நகைசெய்து
துன்பெல்லாம் போக்கியருள் தூமணியே—என்பெல்லாம்
நெக்குருக வைத்து நெடிதகன்ற இத்துயரம்
எக்கணமுந் தீரா தினி.

கையால்தை வந்து கருணை மழைபொழிந்து
மெய்நோய்க ணீக்கியருள் மேலோனே—ஐயாஉன்
அன்பொழுகித் தேக்கெறியும் அன்றலர்ந்த மாமுகத்தை
என்றைக்குக் காண்போம் இனி.

அடக்கம் இளிஎங்கே ஆரிடத்தே ஏகும்
கடக்கரிய நின்குணங்கள் காண—மடக்கொடியாள்
பூமித்தாய் என்செய்வாள் புண்ணியலோ கம்புக்காய்
ஆமிக்கார் அவ்வுலகி னார்.

புத்தகத்தைக் காட்டிப் புதுமுறுவல் செய்தொருநாள்
அத்த அணைத்தன்பா லாட்டினாய்—இத்தகவு
ஈராய் முடிந்ததனை எண்ணுதொறு மெண்ணுதொறும்
நீருகி விட்டதென் நெஞ்சு.

இணுவையூர், பண்டிதர் வித்துவான்
இ. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்

வெண்பா

புண்ணிய நற்றேவைப் புனித அறமூர்த்தியைக்
கண்ணினிய ஞானக் கனவானை—மண்ணிலுயர்
கற்பகத்தை டாக்டர் சுப்பிரமணியத்தை
அன்புளத்தாற் போற்றுவோம் ஆய்ந்து.

தேரிசை யாசிரியப்பா

இளவள ஞாயிறு இன்னொளி பரப்பி
அளவில் புவனம் அனைத்தையும் விளக்கினும்
ஒளிகெடப் பைப்பய மறைதல் உலகியல்;
அமிர்துறு கிரணத் தகிலம் புரந்து
இமீர்கடல் துழும்ப எழுதரு வெண்மதி
தமியரிற் றேய்ந்து சமைதல் காண்குதும்;
மந்த மாருதம் மணம்கூட் டுண்ண
அந்தமில் தேன்றளிர் ஈன்ற கவின்பொலி
சுந்தரச் சோலையும் தொல்கவின் கெடுமே;
இந்திரச் செல்வரும் இயல்வாழ் வொழிதரல்
நில்லா வுலகின் புல்லிய நெறியெனத்
தொல்காப் பியன்முன் சொல்லினான் துரிசற;
நற்றமிழ் வளர்த்த நல்லியாழ்ப் பாணத்துப்
பொற்புறு மயிலிட்டி வழிகந்த ரோடைத்
தம்பு உடையார் தன்றவப் புதல்வன்
இலங்கை நாயகம் இயல்தவத் துதித்தோன்
செந்தமிழ்க் காவலன் சின்னத் தம்பி
தந்தருள் மக்கள் சால்புயர் இருவரில்
முந்துறத் தோன்றிய மொய்ப்புறு புகழான்.
பைந்தமிழ்ப் பாவை மங்கலங் காக்கவும்
அந்தமில் தர்மம் அகலிடத் தோங்கவும்
வைத்திய சேவையால் மக்கள் சுகம்பெற

இயற்றிய வைத்திய கலாநிதி தவத்திரு
 சால்புயர் டாக்டர் சுப்பிர மணியம்
 சீரிய விஸ்வ நாதற்கு முன்னேன்
 பாராளு மன்றில் பண்புற வதிதரும்
 உடுவின் மக்கள் ஒருதனித் தலைவன்
 தர்ம லிங்கம் தன்பெருந் தாதை;
 இருமர புந்துய்ய பெருவே ளாண்குடி
 மண்ணாடு கொண்ட மாபெரு முதலி
 செந்தமிழ் வளர்த்த சீரியற் பாவலன்
 திருவாரு நல்லையின் செவ்வேற் குமரற்கு
 இருவாலைக் குயத்தியர்க் கின்றமிழ் பாடிய
 சேனாதி ராய முதலியார் தன்மகள்
 தேனார் குழலியைத் திருமணம் புரிந்த
 சுப்பிர மணியர் இராமநா தர்மகன்
 வைத்திய லிங்கம் மலிபுகழ் நிறைந்த
 நொத்தாரிசு விஸ்வ நாதன் தன்மகள்
 தெய்வானைப் பிள்ளை தன்னைமுன் மணந்து
 தந்தருள் மக்கள் இருவரில் முந்திய
 தம்பிப் பிள்ளைதன் தங்கை தவநிறை
 மங்கைககதி ராசிப் பிள்ளை வயிற்றினில்
 அந்தமில் செல்வமும் அருளும் கல்வியும்
 செந்தமிழ் மானமும் செய்தவப் பேறும்
 அனைத்தும் விளங்க அவதரித் தோனே!
 கந்தரோ டைப்பதி வந்தவ தரித்த
 முத்துக் குமாரு வைத்தியர் தன்மகன்
 மூத்தப் பாவை மணம்புரி கோவைச்
 சின்னம் பலவா ணர்தம் பெருமகள்
 நீதவான் மயில்வா கனரும் தம்பி
 அருளம் பலவரும் சுப்பிர மணியமும்
 திருமதி நாக நாதரும் சகோதர
 முறைமைசேர் மூதறி வாட்டிதன் புதல்வி
 தங்கம் மாவெனும் தவத்துயர் திருவை

மங்கல வதுவை மகிழ்வொடு புரிந்தோய்;
 காம தேனு கவின்பெற அமைத்து
 முப்பத்தி ரண்டறம் முறைமையிற் புரிந்தோய்;
 மத்திய கல்லூரி கோவை,மாண் சென்னை
 கல்கற் ருநகர்க் கல்வியிற் பயின்று
 வைத்திய கலாநிதிப் பட்டம் வகித்தனை ;
 காலிறக் குவானு மட்டுயாழ் நகரினில்
 சீரிய வைத்திய சேவை புரிந்து
 மாகாண வைத்திய மாபெரும் பதவியும்
 முப்பா னுண்டுயர் சேவையும் பூண்டனை ;
 செப்பரும் யாழ்நகர் ஒக்கரன் வதிந்து
 முப்ப தாண்டுபின் சேவைமேற் புரிந்து
 அறுப தாண்டுகள் அருந்தொண் டாற்றினை ;
 சீரிய சைவ வித்தியா விருத்திச்
 சங்கத் தலைமை தாங்கிநீ வளர்த்தனை ;
 அனாதை சாலையொ டாசிரி யர்பயில்
 சைவா சிரிய கலாசாலை வாழ்வுற
 நின்பெயர் நின்மனை பெயரால் மண்டபம்
 இன்புற அமைத்து இயலறம் புரிந்தனை ;
 குருநகர் மருத்துவ நிலையமொன் றமைத்தனை ;
 கந்தரோ டைப்பதி வந்தருள் பெரியோர்
 மைத்துனர் உறவினர் கந்தைய ரிருவர்
 ஆக்கிய தமிழ்ஆங் கிலக்கல் லூரிகள்
 மிக்கொளத் தலைமையும் முகாமையும் பேணினை ;
 ஆயிர மாயிரம் வாரி வாரி
 சீர்பெற இறைத்துத் தருமம் பேணினை ;
 உத்தம வள்ளால்! உன்பெயர் புனைதலின்
 தலைமைபெற் றுயர்ந்ததுன் சமூக நிலையம் ;
 வித்தியா தர்மமோ வைத்திய சேவையோ
 உத்தம சகையோ உறவினர் ஆக்கமோ
 எத்துறை நல்வன எல்லாம் இயற்றினை ;
 பண்டிதர் பாமரர் யாவர்க்கும் உதவினை

சான்றோர் மற்றோர் யாவர்க்கும் இனியை
 சாதிபே தம்மத பேதமற் றுயர்ந்தனை.
 பல்வேறு மதங்களும் பாங்கினிற் பொலிய
 வேண்டிய வேண்டுவார்க் குதவி வளர்த்தனை;
 ஈதலிற் கற்பகம் நாணும் கரத்தினை;
 மன்னவ ராயினும் மாதவ ராயினும்
 துன்னிய சுற்றத் தொடக்கின ராயினும்
 கன்னிகா தானம் கருதின ராயினும்
 உன்னைவந் தடைந்தே உறுதுயர் நீங்குற
 மன்னிய செல்வமும் மலிபே ருவகையும்
 பன்னரும் வாழ்வும் படைத்துயர்ந் தனரே.
 என்னே! இனியவர்க் கெங்கோ புகலிடம்;
 வைத்திய சேவையோ வளர்கலை யாக்கமோ
 தத்துவ போதமோ தர்ம விளக்கமோ
 அறத்தின தகலமோ அன்பின தாமமோ
 பெறற்கருஞ் செல்வமோ பெரும்புக ழீட்டமோ
 அத்தனை பெருமையும் அணைதர வளர்த்தனை
 தத்துவ மேதை தர்மத்தின் தெய்வம்;
 மக்களுள் மாணிக்கம் வானோர்க் கமிர்தம்
 இத்தலத் தியல்புகழ் என்றென்றும் ஓங்க
 தொண்ணூற்றோ ராண்டு தோன்றாத் துணையாய்
 மண்ணிற் பேரறம் வளர்த்தமா தவனே!
 டாக்டர் சுப்பிர மணிய வள்ளலே!
 வானவர் நாடு வழிதிறந் தழைப்ப
 ஞான நல்லற ஊர்திமேற் கொண்டு
 மங்கல தூரியம் வழிவழி முழங்க
 மங்கையர் மைந்தர் வாழ்த்தொலி எடுப்ப
 வலவன் ஏவா வான ஓர்தியில்
 நலமிகப் பொலிய நண்ணினை வாளு
 நலமலி கின்புகழ் நானிலம் போற்றுக.
 வாழிய கின்புகழ் வாழிய நல்லறம்
 ஊழிதோ றாழி உன்புகழ்
 வாழிய தேவர் வானுல குயர்ந்தே.

மறைந்த மணிமருந்து

சுன்னாகம், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர்
வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள்

வெண்பா

முந்தும் தமிழ்ப்போற்றி மூவாத ஆங்கிலமும்
சந்ததமும் பேணும் தனிக்கழகம்—கந்த
வரோதயப்பேர் காத்த சுப்ரமண்ய வள்ளல்
சிரோன்மணிநீ சென்றதெங்கு செப்பு.

கலையுக்கக் காசென்றால் கைதூக்கிப் போட்டே
தலைதூக்கத் தானளித்த தாத்தா—சிலைபோல்
கிடந்ததிருக் கோலமுளம் கிண்டுதையோ என்றோ
நடந்ததிருக் கோலங்காண் நாள்.

உடலுளநோய் திர்த்தினிக்கும் உன்சிரிப்பைக் காணும்
இடமெங்கே? எந்தாய்நீ எங்கே?—கடமை
கருமமே கண்ணாகக் கைகூப்பிச் செய்த
தருமமே நீயெங்கள் தாய்.

ஏழைகட்குச் சும்மா இனிக்கும் மருந்தளித்து
வாழவைத்த தெய்வம் மறைந்தனையோ—சூழும்
பிணிவருத்தும் போதெம் பெரும நினைப்போம்
தணியுமோ எங்கவலை தான்.

ஓயாக் கரங்களும் ஓய்ந்தனவோ? ஓடிநடை
சாயாத தாள்களும் சாய்ந்தனவோ?—தாய்போல்
உறங்கா விழியும் உறங்கினவோ? ஐயோ!
அறங்காப்பார் ஆரோ இனி!

ஒன்றே தொழில்புரிமின் ஒன்றும் உலகுவப்ப
நன்றே புரிமினெனும் நற்கருத்தை—என்றுந்தான்
வாழ்ந்துணர்த்திக் காட்டி மறைந்த மணிமருந்தைத்
தாழ்ந்துலகம் போற்றும் தலை.

சுன்னாகம், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர்
மண்டித வ. நடராஜன் அவர்கள்

அகவற்பா

மன்னா உலகத்து மன்னிய உயிர்கள்
பன்னுமுக் குணங்கள் பயிலக் காண்டும் ;
ஆயினும், அவைதா மமைந்திடு முறையில்
ஏற்றத் தாழ்வுகள் இயைந்திடு மன்னே !
சாத்திக குணமிகும் சால்புடை யுயிர்கள்
'சாந்த சொரூபம், இன்முகம், இன்சொல்
கருணை, அறிவு, கலக்கமில் சிந்தை,
மருவத் தெய்வம் மன்னிய வாழ்வும்'
பகைஞ ரின்றிப் பல்லோர் புகழும்
தேவ வாழ்வும் திகழ்ந்திட வாழ்வார்
என்றே உலகம் இயம்பிடும் ; இன்று
அதற்கோ ருதாரண புருட னாக
தெய்வ வாழ்வு திகழ்தர வாழ்ந்து
மருத்துவ நற்பணி நின்னால் மதிப்புற
இன்முகம் காட்டி இலவச மருந்தொடு
நன்கொடை தந்து நயமிகு கல்விச்
சாலைக ளனாதைகள் மருத்துவ விடுதிகள்
பொதுசன நன்மை புரிந்த சில !
மருத்துவ மணியே ! சுப்பிர மணிய !
கீபல் லாண்டு நிறைவாழ் வுற்று
இறைவன் திருவடி எய்தினை யேனும்
'பி. எஸ் என்றால் பிறங்கு கருமை
குனிந்த உருவம் கூர்ந்த நோக்கு
மேலுடை வேட்டி மதிசெருப் புடனே

கைக்குழ லேந்திக் களவிலா ஶிளநகை
கருணையில் நோய்கள், களைந்திடும் உருவம்
என்று காண்பம்' இனியென உளத்துள்
மன்னிய துயரம் விழிவழி நீராய்ப்
படலை தோறும் பாயக் கண்டோம்
நின்னுடல் தாங்கிய நிலைபெறு சகடம்
மயானம் நோக்கி மருவிய காலை;
வீதி வழியே சகட மசைந்திடக்
கண்ட மாதர்தம் கண்ணீர்ப் பெருக்குகள்
உரைத்த கதையோ ரநந்தம் அவைதாம்
நீயலா துணர்வார் எவரு மில்லை;
பெருமநீ வளர்த்த பிறங்கு கந்த
வரோதயச் சாலை வழிவழி தழைத்துச்
சாந்தமும் அறிவும் தரணிக்கு உதவவும்
நின்கைத் தருமம் பெற்றதா பனங்கள்
மன்னி நிலையுற வளர்ந்திடு திறமும்
பொய்யா திதுதான் புகழுரை யன்று!
ஐய நின்னுயிர்,
பூமியிற் சாந்தம் பொருந்திட வாழ்ந்தது,
அதனால் இந்நாள், உம்பரு லகினும்
சாந்தி யடையும்; சாந்தி! சாந்தி!!

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

